

KDY řekneme vládě DOST?

Každý z nás to zažívá denně. Sotva jsme se „vyrovnali“ s koronavirovou pandemií, stali jsme se svědky a především nechtěnými účastníky, rozuměj postiženými, zdražování energií a pohonných hmot. Následovalo (a rozhodně bude narůstat mírou, kterou si ani neumíme představit) plíživě, ale o to rychlejším tempem zdražování potravin.

Fialova vláda, jak jinak, to zdůvodňuje důsledky války na Ukrajině, tedy „ruskou agresi“ (za vše přece může Putin), případně se odvolává na důsledky špatného a nezodpovědného konání vlády

především, neboť nelze pominout, že tyto krize mají počátek dávno před vlastní válkou na Ukrajině. Je nesporné, že poukazování na příčiny je vhodné pro příští – lepší rozhodování, současné problémy však vyřešit nemůže. Muselo by se veřejně přiznat, že problémy jsou dány především vlastní podstatou kapitalismu, vycházející ze soukromého vlastnictví výrobních prostředků. Jen se ukázalo, že to, jakým způsobem to řeší trh není pro všechny stejně vhodné. Stejně nesporné je i to, že obě zmíněné krize – energetickou a nastupující potravinovou

(Pokračování na str. 2)

Ústřední výbor KSČM opět jednal

Po zhruba měsíci se členové ÚV opět sešli 30. dubna na svém dalším, tentokrát již 5. zasedání. Měli opravdu hodně práce – projednali a přijali příslušné závěry související především s přípravou jednání blížícího se XI. sjezdu. Zabývali se rovněž přípravou letošních komunálních a senátních voleb či úpravou Hospodářské směrnice.

Ústřední výbor schválil: Stanovisko k aktuální politické situaci – KSČM k 77. výročí osvobození Československa; návrh na složení pracovního předsednictva XI. sjezdu KSČM; předsedy pracovních komisí a návrh na jejich složení a skrutátory XI. sjezdu KSČM; zprávu ÚV KSČM „Zhodnocení činnosti včetně východisek“ pro jednání XI. sjezdu KSČM; Úpravu Hospodářské směrnice KSČM; návrhy na zmocněnce a náhradníky zmocněnců pro volby do Senátu PČR; návrhy na kandidáty do Senátu pro volby v roce 2022.

Dále vzal ÚV na vědomí mimo jiné úvodní vystoupení předsedkyně ÚV KSČM, návrh úpravy Stanov KSČM pro XI. sjezd KSČM, programový dokument určený pro XI. sjezd KSČM - 11 cílů KSČM, stanoviska ÚRK KSČM k výsledku kontroly autoprovozu ÚV KSČM a k opravě a výměně výtahů v budově ÚV KSČM či informací o a.s. Futura.

Ústřední výbor pak uložil předložit delegátkám a delegátům XI. sjezdu po zpracování připomínek následující dokumenty: „Návrh úpravy Stanov KSČM“, zprávu ÚV KSČM „Zhodnocení činnosti včetně východisek“, programový dokument určený pro XI. sjezd KSČM – 11 cílů KSČM. Dále uložil do usnesení XI. sjezdu KSČM navrhnout úkol připravit nový nebo aktualizovaný program strany s využitím podnětů předsjezdové diskuse.

Aleš Růčka

VÍTÁME DELEGÁTY XI. SJEZDU KSČM V BRNĚ!

Přejeme mnoho úspěchů vašemu jednání, soudružskou, dělnou atmosféru. Rozum do hrsti a emoce držet na uzdě!

KDY řekneme vládě DOST?

(Dokončení ze strany 1)

vou musí řešit vláda současná. Lidé si zvolili své zástupce ve svobodných volbách s vidinou, že tito budou naplňovat jediný cíl – zajištění podmínek pro jejich spokojené žití.

Otázka tak zní: Naplňuje vláda své poslání? Světe div se, já odpovídám ANO! Zdůrazňuji však, že tomu tak je, pokud se na to dívám z úhlu pohledu samotné vlády. Jde přece o vládu kapitálu, která proto vytváří podmínky v jeho zájmu. Navíc jde o vládu ochotnou zcela se podřídit zájmu západních mocností. Od takové vlády přece opravdu nemůžeme očekávat, že bude řešit sociální problematiku, že bude solidární s lidem, občany, kteří ji svými hlasy do jejich funkcí dostali. To už dávno zapomněla a my, „obyčejní“ lidé ji vůbec nezajímáme. Možná si přečtou volební preference týkající se nadcházejících komunálních voleb, ale zřejmě ji to příliš zajímat nebude.

Vláda totiž k řešení zmíněných krizí přistoupí svým, tedy kapitalistickým způsobem. K problému energetické krize jsem se ve stručnosti vyjádřil v minulém čísle Echa. Vláda zcela pod snahou zavděčit se velkému kapitálu je ochotna vymstit z trhu ruský plyn a ropu, bez ohledu na to, že náhradní zdroje nejsou, což znamená řadu let trvající

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

Válka jako důsledek krize imperialismu

Úvodní slovo:

PhDr. Josef Skála, CSc.

19. května 2022 v 16 hodin

**Brno, Křenová 67 – zasedací sál ve
2. poschodí**

**Zve ideově-teoretická sekce MěV
KSČM v Brně**

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

cí zdražování, a obrovské zásahy do výroby – omezování kapacit vlastních výrobců. Obdobně se chová při řešení nastupující potravinové krize. Řešení vlády je dát prodejcům a dovozcům zelenou. Cílem je přece dostat naši republiku zcela do područí nadnárodních řetězců a jiných uskupení.

Potvrzují to například kroky v oblasti zemědělství, kdy je zcela ignorován názor 31. sněmu Agrární komory ČR (sešel se 3. dubna u nás v Brně). Jde o prohlášení adresované premiérovi, ministrům a poslancům. V deseti bodech členové Agrární komory navrhuji způsob zajištění potravin pro občany naší vlasti. Žel, nejen, že nebyl tento apel vyslyšen, vláda reagovala po svém: V Bruselu se od ledna projednává návrhy změny dotačních pravidel pro zemědělce. Naše vláda chce být opět premiantem. Malým farmám dotace výrazně zvýšit, pochopitelně na úkor těch velkých. EU doporučuje dotaci 10 % na hektar na prvních 150 hektarů, což respektovala naprostá většina zemí. Naše vláda však navrhla celých 23 %! Toto politické rozhodnutí tak výrazně zvýhodňuje nejmenší farmy, jež však k potravinové soběstačnosti přispívají velice málo, a zmíněné přidání situaci nemůže výrazně změnit. To mohou farmy obhospodařující okolo 1500 hektarů. Tito farmáři dosud dostávali 5200 Kč/ha, nyní to bude zhruba pouhých 2200 Kč/ha. Propad o 3000 Kč/ha při současné průměrné ziskovosti představuje roční ztrátu cca 600 tis. Kč. Důsledky: propouštění zaměstnanců a pěstování nenáročných plodin. Ty pěstitelsky náročnější (jde především o zeleninu a ovoce) budeme nuceni dovážet, pochopitelně za výrazně vyšší ceny. Obdobná situace je například u drůbežářů. Letos se jich 52 procent chystá omezit svou produkci, 6 procent chce skončit zcela. Dalo by se pokračovat.

A tak přemýšlím: na kolik a jakých argumentů, zdůvodňujících špatnou práci ministrů a celé vlády budeme my – občané a daňoví poplatníci ještě čekat, než se konečně v dostatečném počtu ozve-me a řekneme vládě DOST!

Výkonný výbor ÚV KSČM v sobotu 7. května například vyzval ministra Jurečku k rezignaci. A tak mne napadá, kdyby to bylo nyní, dalo by se stihnout uskutečnit parlamentní volby již v lednu 2023 společně s volbami prezidenta.

Aleš Růčka

VLAJKY EU A NATO U PAMÁTNÍKU RUDOARMĚJCE V BRNĚ

Osobně se domnívám, a jsem přesvědčen, že je nás velmi hodně, že žádný novodobý přepisovač dějin (a že jich je dnes stále více) nemůže zpochybnit, že osvobození Československa bylo započato bitvou o Dukelský průsmyk. Vedení Rudé armády tehdy umožnilo, aby se úkolem osvobodit a jako první vstoupit na území Československa zhostil 1. Československý armádní sbor pod vedením generála Svobody.

Osvobozování naší vlasti dále pokračovalo, fronta se za přispění tehdejších spojenců – zde nelze zapomenout na Královskou rumunskou armádu, pohybovala stále rychleji směrem na Berlín. Jistě, že k tomu přispělo i otevření druhé fronty a postup spojeneckých armád ze západu Evropy.

Faktem však zůstává, že valná většina Československa se dočkala osvobození od Rudé armády a jejich spojenců, bojujících na výchozí frontě. Bylo tak i v případě města Brna. Brno osvobodil od fašistů 2. ukrajinský front pod vedením maršála Malinovského společně se zmíněnými vojsky Rumunské královské armády.

To vše měli na paměti i brněnští komunisté a proto se již tradičně přišli 26. dubna, v den, kdy bylo Brno od fašistů osvobozeno, poklonit památce všem hrdinům, kteří zde položili svůj život, abychom my mohli žít. Položili jsme květy na jejich hroby na Čestném pohřebišti na brněnském Ústředním hřbitově a hluboce se jim uklonili. Nebyli jsme prvními, kteří tak učinili. Jistě, představitelé města si nemohou dovolit ignorovat hrdinství našich osvoboditelů, alespoň ne zde.

Z Ústředního hřbitova jsme pokračovali na Malinovského náměstí, abychom i zde položili květinové poděkování. Velice mne potěšilo, že jsem zde viděl položené dva květy. Jsem vděčen neznámému obyvateli Brna, že zde kytičku položil a vzdal tak hold našim osvoboditelům. Když jsme přešli na Moravské náměstí k Pomníku rudoarmějce. (Připomenu, že součástí této kulturní památky jsou i čtyři vlajkové stožáry, na něž se

mají v příslušné době vyvěsit vlajky osvoboditelů Brna – SSSR, Ukrajiny, Rumunska a ČR. Asi nepřekvapí, že již od počátku válečného konfliktu na Ukrajině zde visela vlajka Ukrajiny, ke které následně přibyla i vlajka ČR.). I zde jsme položili květy jako poděkování našim osvoboditelům. Stručně jsme si připomněli jejich oběti především jako závazek zajištění života v míru i pro naše a následující generace.

Foto Václav Žalud

Rozcházel jsem se domů, já jsem odjížděl šalinou a náraz jsem si něčeho, pro mne neuvěřitelného, všiml. Vlastním očím jsem nevěřil, co vidí – jak jsem zmínil, dva stožáry byly bez vlajek. Nevím, komu to vadilo, v každém případě to vadilo dvěma mladým lidem, kteří na tyto dva volné stožáry vyvěšovali vlajky Evropské unie a světe div, se i NATO! To však už tramvaj jela, což

však nebránilo tomu, abych nad celým tímto incidentem přemýšlel. Nevím, jestli se tak stalo na příkaz magistrátu města či radnice Brno-střed, která má památník ve správě. Víím však jistě, že nikomu z představitelů našeho města, před 77 lety osvobozeném od fašistů a nacistů, taková neúcta k našim osvoboditelům nevadí, neboť se zmíněnými vlajkami si zde vítr pohrává i nadále.

Totíž mimo té ukrajinské. Ta už se oslavy státního svátku – Dne osvobození 8. května nedočkala. Za to se u pomníku objevila cedule s nápisem *Zastavte palbu. Složte zbraně.* Vyvedeným na modrém a žlutém podkladě. Těžko soudit, komu je tento apel adresován. Chci věřit, že je adresován oběma stranám konfliktu, stejně jako gesto rudoarmějce na památníku – *Zastavte palbu, město je osvobozeno.* V každém případě si myslím, že příslušní funkcionáři města by neměli nečinně přihlížet k umísťování jakýchkoliv artefaktů v prostorách kulturní památky.

Myslím, že řada voličů v nadcházejících komunálních volbách bude stejně jako já přemýšlet, zda dát současným zastupitelům svůj hlas při volbách v září. **Aleš Růčka, člen MěV KSČM**

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY NAD TVORBOU PROGRAMU STRANY

Je mi jasné, že k většině z vás se tento výtisk Echa dostal až po jednání XI. sjezdu. To znamená, že již znáte jeho závěry i přijaté dokumenty. Já však tyto řádky píši více než týden před sjezdem. Nemohu tedy předvídat průběh a obsah diskuse, ani konečné znění schválených dokumentů. Mohu jen vycházet z dokumentů, které byly delegátům sjezdu předem postoupeny. Konkrétně k programovému dokumentu.

Vycházet tak mohu předloženému návrhu 11. cílů KSČM. Pomiňme, počet těchto cílů je shodný s počtem řádných sjezdů KSČM. To číslo opravdu není zajímavé, na IX. sjezdu přece strana přijala dokument Devět priorit IX. sjezdu KSČM (mimořádně velice dobrý dokument). Co je důležité je obsah jednotlivých cílů. Těžko lze proti němu vznést námitky. Myslím, že námitky nebudou mít ani naši političtí protivníci, kteří budou taková prohlášení pokládat za pouhé plácnutí do vody typu slibem nezarmoutíš. Bohužel, budou mít svým způsobem pravdu. Stanovit cíle, říkat co se má dělat dnes dokáže téměř každý, tedy i KSČM. Problém je v tom tyto cíle naplnit. Je třeba si otevřeně přiznat, že KSČM na síly nemá. Připomenu, že již zmíněný dokument Devět priorit IX. sjezdu KSČM přijatý v roce 2016. Tenkrát měla strana ještě zastoupení v Poslanecké sněmovně, nic ji to však nebylo platné. V červnu 2016 schválil ÚV dokument Aktuální úkoly strany po IX. sjezdu KSČM, harmonogram rozpracování sjezdového materiálu „Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM“ a usnesení IX. sjezdu. Obsahoval jak a kdy plnit jednotlivé úkoly, jeho součástí byl časový harmonogram naplňování těchto úkolů včetně devíti priorit. Materiál byl rozpracován na úrovni krajských a okresních organizací, a protože jeho plnění nebylo kontrolováno, tehdejší vedení strany nechalo celý dokument upadnout v zapomnění. Obávám se, aby stejně nedopadlo i 11. cílů KSČM.

Aby se tak nestalo, nestačí jen stanovit časový postup, navíc v jednotlivých pololetích určitého roku. Klíčové a nezbytné pro úspěch dokumentu bude stanovení a splnění několika podmínek. Za prvé je třeba zcela jednoznačně **zdůvodnit** proč jsou z pohledu KSČM tyto cíle základní. Zde se nestačí spoléhat na zdravý selský rozum. Zdůvodnění by mělo být vědecké, nikoliv politické, musí brát v úvahu všechny možné souvislosti a východiska. Za druhé, jak jsem už uvedl, nelze očekávat, že osamocené KSČM se může podařit stanovené cíle. Proto je další nezbytnou podmínkou **získat spojence**. Když víme proč

a s kým je třeba naplnit i další podmínku - **stanovení cesty** k naplnění konkrétního cíle. Stejně důležité jako předchozí podmínky je i **stanovení konkrétní doby**, ve které bude možné navržený cíl naplnit. Jsem přesvědčen, že pokud nebudeme při realizaci 11. cílů postupovat bez naplnění těchto podmínek, je celý dokument určen k zapomenutí, obdobně jako již zmíněné plácnutí do vody. Tomu nemohou zabránit ani závěrečné proklamace zmíněného dokumentu: „Programové směřování komunistů vychází z úcty ke každé tvůrčí práci, která je zdrojem hodnot. Právo na jejich rovné užívání a spravedlivé rozdělování má každý, kdo se na jejich vytváření podílí a podílí, pro koho je či byla práce, služba nebo tvorba zdrojem obživy. Základním lidským právem je právo na přežití. Tedy právo na život a právo na mír. Právo na ochranu života a právo na obranu míru. Životy lidí musí být chráněny a bráněny. Nikdo jimi nesmí hazardovat v cizím zájmu. Jsme internacionalisté, ale čerpáme podporu z důvěry dané nám v této zemi. Proto hájíme naše zájmy, naši zemi, naše lidi, naši budoucnost!“

O potřebě aktualizace či celé novelizaci stávajícího programu vede strana diskuse již od přípravy X. sjezdu. Ten se uskutečnil v dubnu 2018 k sledované problematice přijal dvě usnesení: 1) Zpracovat krátkodobý politický program KSČM a ekonomickou analýzu hospodaření strany do XI. sjezdu strany s termínem srpen 2018 a 2) Zpracovat aktualizaci programu KSČM a projednat ji na celostraničské konferenci KSČM s termínem do 30. 6. 2019. Jak to vše dopadlo není potřeba rozvádět, stačí připomenout, že tzv. Programová konference se v termínu zbytečně neuskutečnila. Situaci komplikovala, a to značně, i skutečnost, že byly nezávisle na sobě zpracovány tři verze aktualizace programu. Připomenu ještě jednání mimořádného sjezdu který byl na základě požadavku některých okresních a krajských výborů svolán v odloženém termínu na říjen loňského roku. Ten se spokojil s úkolem směřováním na VV ÚV a ÚV: „projednat návrhy a připomínky vznesené v průběhu mimořádného sjezdu týkající se programového směřování strany ...“ a dále určitým závazkem s. Konečně vypracovat nový komunistický manifest 2.0, který bude projednán na výročních členských schůzích základních organizací, okresních a krajských konferencích. Jak vše dopadlo víme. Nevím, proč nové vedení strany od svého záměru ustoupilo. Pro

(Dokončení na straně 5)

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY NAD TVORBOU PROGRAMU STRANY

(Dokončení ze strany 4)

přípravu sjezdových programových dokumentů byla ustavena příslušná komise. Podkladů měla dle mého názoru dost, snad až příliš. Vždyť se touto problematikou v průběhu uplynulých let dvakrát zabývaly VČS základních organizací stejně jako okresní a krajské konference. Určité výsledky rozhodně přinesla i celostátní programová konference. Domnívám se, že příslušná komise tak zcela abstrahovala na výsledky práce komunistů na všech úrovních za posledních nejméně 4 roky, a má tak značný podíl na nesplnění usnesení X. sjezdu i mimořádného sjezdu z loňského roku. Zda šlo o záměr nebo neschopnost si netroufám určit.

1. MÁJ V BRNĚ V ROCE 2022

Žiju v Brně pět desetiletí. Poprvé jsem pozvánku od MěV KSČM na oslavu Svátku práce obdržel na ne veřejné prostranství, ale do místnosti v budově. Proč? Aby nebyla záminka k napadení nás, účastníků shromáždění, což by se mohlo při konání na veřejnosti stát. Tak to je nová nenávisť proti nám. Účast přislíbil a slib dodržel místopředseda ÚV KSČM s. Milan Krajča, který přednesl hlavní projev k početnému shromáždění. Úvodní slovo přednesl a hlavní referát doplnil předseda MěV KSČM s. Martin Říha.

Mezinárodní svátek práce představuje boj dělníků za práci, za práci spravedlivě hodnocenou i odměňovanou. Zde i v současnosti je co napravit, o co usilovat, neboť odměna našich pracujících je nižší než v jiných zemích. Odměna našich lidí je nepostačující k uspokojování běžných lidských potřeb, na což máme nárok. Tudiž má co naše vláda řešit. Ukazuje se, že většina našich lidí nežije nad poměry, jak říká předsedkyně Sněmovny PČR. Je třeba předcházet extrémní chudobě našich lidí.

Co je před námi?

Nezbytné řešení současné mezinárodní situace, chceme mír nebo nás vskutku čekají těžké časy? Nebo už začaly? Za dva týdny je před námi už několikrát odložený řádný sjezd KSČM v Brně.

Poslední 5. (předsjezdové) zasedání ÚV mimo jiné přijalo následující usnesení: „Do usnesení XI. sjezdu KSČM navrhnout úkol připravit nový nebo aktualizovaný program strany s využitím podnětů před-sjezdové diskuse“. Že se jedná o staronový úkol není třeba vést diskuse.

Z uvedeného je zcela zřejmé, že zpracovat návrh opravdového vědou podloženého programového dokumentu není záležitost jednoduchá. Zkušenosti ukazují, že opravdu nemůže jít o záležitost čistě politickou, potřeba interdisciplinárního přístupu je nábledni. Jiný přístup nevede k cíli. Snad proto všechny snahy uplynulých 4 let ztroskotaly.

M. Krajča představil týdeník Naše pravda, nástupce Haló novin.

Foto Václav Žalud

Jsou před námi komunální volby, kde máme co napravit, blíží se prezidentské volby, kde bychom chtěli, aby byl i náš kandidát PhDr. Josef Skála, CSc.

Jsme proti pobytu cizích vojsk na našem území, což by chtěla ministryně obrany Jana Černochová.

Řečeno závěrem, máme o čem přemýšlet, ale hlavně o co usilovat, aby KSČM byla zase uznávanou politickou stranou.

Josef Vondrák

VAROVNÉ VÝROČÍ ANEB JAK S NÁMI CHTĚLI NALOŽIT

Reinhard Heydrich pokračoval 4. února 1942 – před 80 lety – v úvahách o „řešení české otázky“. V projevu před funkcionáři a úředníky okupační moci zdůraznil, že není možné rokovat v české vládě o jeho příkazech, mají-li se provést či nikoliv, mohou ministři pouze rokovat o tom, jak se jeho příkaz má provést.

Jako praktické cesty „řešení české otázky“ stanovil:

1. Zavedení pracovní povinnosti v říši v různých táborech za vedení vedoucích pracovní služby – rozdělení na způsobilé a nezpůsobilé k poněmčení... způsobilým zajistit práci v říši bez návratu domů... nezpůsobilé odeslat po dalším otevření prostoru kolem Ledového moře, v němž budou

koncentrační tábory ideální domovinou pro 1 milion Židů z Evropy.

2. Česká univerzita se sem již nevrátí. Nutno udeřit na české učitelstvo, které je sborem vychovatelů opozice pro českou vládu... nutno odbourat české vyšší školy a českou mládež shromáždit na polí tělovýchovy a sportu...
3. Rozdělit Čechy podle stavu a odpolitizovat je.
4. Nastěhovat se do české správy a vzít klíčová postavení do svých rukou.

V závěru projevu Heydrich varoval soukmenovce před společnými oslavami a alkoholem a českými písněmi v lokálech, před lehkomyšlnými rozhovory o vnitroněmeckých záležitostech... před doprošíváním se výhod např. česky hovořících v obchodech v zájmu lepší obsluhy. Varoval též před německy hovořícím Čechem, poněvadž to může být nebezpečný protivník. Nezapomínají, že čím je Čech laskavější, čím víc se uklání, tím bývá nebezpečnější. Zřejmě získal informace v tomto ohledu, proto tak vážné varování před styky soukmenovců s Čechy.

Heydrich navázal na svůj vstupní projev z 2. října 1941. Jeho život skončil po atentátu na něho 27. května 1942 a jeho plány na řešení „české otázky“ skončily porážkou hitlerovského Německa ve druhé světové válce. O záměrech Heydricha a dalších vrcholných představitelů nacistického Německa na likvidaci slovanských národů a židovského obyvatelstva, které za války již započalo v milionech obětí, velice rádi zapomínají ti, pro něž naše dějiny začínají odsunem Němců od nás po válce. Patří mezi ně především Daniel Herman, Pavel Bělobrádek, Bohuslav Sobotka a další pravidelní účastníci sněmu odsunutých Němců a spíše jejich potomků. Nelze opomenout některé další, které raději nejmenujme.

Podle posledních informací styky s organizací odsunutých měl i Petr Fiala. V Lidových novinách 6. prosince 2021 byla uveřejněna vzpomínka mluvčího Sudetoněmeckého krajského sdružení Berna Posselta na právě zemřelého Petra Uhla s fotografií z roku, kdy Uhlovi předal v roce 2008 nejvyšší sudetoněmecké vyznamenání, Evropskou cenu Karla IV. Posselt se setkával s Uhlem a s jeho úžasnou ženou Annou Šabatovou ve Štrasburku. Uhl ustavičně odsuzoval i kolektivní zbavení práv a vyhnání sudetských Němců. Dovolují si dodat, že otec té úžasně ženy Petra Uhla, jak píše Posselt, Jaroslav Šabata, odsuzoval odsun Němců a bylo jemu i ostatním zbytečné připomínat skutečné vyhnání Čechů z pohraničí po Mnichovu a 360 tisíc našich obětí druhé světové války působením nacistů.

Karel Janiš

★ ŠLI PŘED NÁMI

Emanuel Klíma – 120. výr. narození

Narodil se 17. května 1902 v početné rodině truhláře v Napajedlích. Po studiu na učitelském ústavu v Kroměříži učil v Brumově u Uherského Brodu a v Opavě. V roce 1923 se stal členem KSČ a jako tajemník KSČ působil v Užhorodě a v Mukačevě.

Na V. sjezdu KSČ byl zvolen za člena ÚV KSČ, od roku 1935 byl poslancem Národního shromáždění a tajemníkem KSČ v Brně. Psal články a spoluroganoval demonstrace občanů proti fašismu a nebezpečí nové světové války.

Po Mnichovu byl členem 1. ilegálního ústředního vedení KSČ, organizoval činnost organizací KSČ, vydávání Dějin VKS/b/, psal do ilegálního Rudého práva. Po zatčení 13. února 1941 odešel o den později dobrovolně ze světa, aby při výsleších gestapem neprozradil spolubojovníky v boji s okupanty.

Miloš Krásný – 80 let od smrti

Narodil se 1. listopadu 1909 v rodině krejčovského dělníka v Berlíně. Po smrti otce se rodina odstěhovala do Mnichova Hradiště, vyučil se krejčím. Aktivně působil ve Svazu komunistické mládeže v Praze a po jeho rozpuštění v roce 1936 spoluzakládal Svaz mladých a patřil k jeho neaktivnějším členům v celostátním měřítku i v Brně.

Po Mnichovu spoluzakládal Národní hnutí pracujících mládeže a po jeho rozbití okupanty Komunistický svaz mladé generace. Jedno z jeho prvních jednání se konalo v chatě na Kníničské přehradě. Od března 1941 byl v čele této organizace. Od června 1941 byl členem 2. ilegálního vedení KSČ. Po zatčení 27. října 1941 a výsleších byl 30. května 1942 popraven v Praze-Kobylisích.

kj

Gustav Riedel – 110. výr. narození

Narodil se 17. května 1912 v rodině velkostatkáře v Borotíně na Boskovicku. Poněvadž měl silné sociální citění a hluboký smysl pro spravedlivé uspořádání společnosti pro lidi žijící se poctivou prací, nesouhlasil s názory a způsobem života bohatých, z rodiny odešel. Od roku 1929 působil v Levé frontě a od roku 1933 jako člen KSČ. Jako člen vedení ilegální organizace v Brně byl zatčen a prošel několika koncentračními tábory.

Po válce prošel několika funkcemi – byl časově postupně vedoucím kulturně-propagačního oddělení KV KSČ, členem předsednictva KV KSČ a byl i v čele Oblastní politické školy v Brně. Až do úmrtí byl vedoucím katedry dialektického a historického materialismu na brněnské filozofické fakultě. Jeho přednášky vycházely z hlubokých znalostí marxismu, děl Marxe a Engelse, vyznačovaly se přehledností, jasností, schopností vyjadřovat myšlenky přesně, jasně. Tak je mám v paměti jako student fakulty na počátku 50. let. Své hluboké znalosti projevil ve spisu Ludvík Feuerbach a mladý Marx, který vyšel posmrtně až

v roce 1962. Jeho život skončil nešťastnou náhodou 27. července 1960.

V mé paměti žije Gustav Riedel několikrát. Při přijímacím pohovoru k přijetí ke studiu na filozofické fakultě, kdy se zajímal o mé předpoklady studia dějin filozofie, zda čtu články o nich v časopisech, zda sleduji diskusi o základně a nadstavbě, zda sleduji události u nás – IX. sjezd KSČ 1949, ve světě – vznik lidové Číny a NDR 1949, počátek války v Koreji 1950. Podle dnešních testů bych se asi ke studiu na vysoké škole nedostal. Podruhé se tak stalo v roce 1954 při posuzování mé závěrečné práce o vývoji v Číně. Tehdy panovala představa, že ještě tato generace bude žít v komunismu. Ale podle materiálů i u nás tehdy vycházejících činští soudruzi počítali s dlouhou cestou k vybudování socialistické společnosti. O to delší byla obhajoba toho, co jsem uvedl o tehdejší i budoucím vývoji v Číně. Setkali jsme se později na seminářích.

Gustav Riedel žije trvale v mé paměti i ve vzpomínkách na jeho přednášky a při četbě jeho článků a staří.

K AKTUÁLNÍ POLITICKÉ SITUACI

Napsal v Mladé Frontě Dnes 12. března 2022 Miroslav Korecký. Protože je tato rubrika státotvorná a loajální, vyslyšela varování ministerstva vnitra, že policie bude stíhat podporovatele agrese na Ukrajině, ty, kteří s ní vyjadřují souhlas prostřednictvím tohoto ošklivého rohatého písmene, předposledního v abecedě, které si ruští okupanti malují na své tanky a jinou techniku. Takže Xápisník je mrtev, ať žije notýsek! PreXidentovi říkejme hlava státu, Xákonům normy, Xasedáním porady, sjeXdům kongresy, státním Xástupcům nadvládní a státnímu roXpočtu třeba mapa černé díry. Řadě politiků se doporučuje inovovat svá jména Xbyněk Stanjura, Xdeněk Hřib, příjmení Xeman, Jan Xahradil... A pokud nám covid a válka na Ukrajině potopí všechny hradní kandidáty, budeme si muset navěky nechat Xemana!

***

Spisovatel, komik a pravidelný pisatel fejetonů v příloze Deníku Víkend Lukáš Pavlásek 12. března 2022 napsal fejeton „Carovo ráno“. V. V. Putin se probudil na své soukromé dače, ležel na 80metrové posteli, protože kdyby s ním náhodou někdo ležel, ať leží daleko od něj. Došlo mu, že nad-

lidé nepotřebují jíst, tak se rozhodl být stejně jako včera celý den bez jídla. Začal číst zprávy od tajných služeb, kde se dočetl, že celý svět ještě víc miluje prezidenta Ukrajiny. Hruža, svět miluje takového smrkáče. Vždyť tím hrdinou z bunkru by měl být on, Putin, jeho měli obdivovat jako skvělého státníka a vojevůdce... Pak si přečetl, že zajatí ruští vojáci mluví proti válce a proti němu. Chytil ho takový vztek, že už začal pochybovat o tom, jestli i takový nadčlověk jako on vydrží. Co když to se mnou klepne jako se Stalinem a nechají mě tu ležet a nikdo za mnou nepříjde? Podíval se na dvoumetrový obraz svého milovaného Stalina, což ho moc neuklidnilo, protože to byl nadčlověk a také to s ním kleplo.

Rozhodl se zavolat Lavrova a generály a přesunout se do postele o 80 metrech ke stometrovému stolu. Nový den v Kremlu právě započal. Ano, že to s ním klepne nebo že ho někde klepne, v to doufáme všichni. Kleplo to s Leninem, kleplo to se Stalinem, tak to klepne i s Putinem. Jenom hlavně, aby to dřív nekleplo s námi a jenom aby tam po něm nepřišel další Rusák, co končí na in, Lenin, Stalin, Putin.

Karel Janiš

PŘED 77 LETY OSVOBODILI SOVĚTI A RUMUNI BRNO OD FAŠISTŮ

77. výročí osvobození moravské metropole Sovětskou a rumunskou královskou armádou od fašistů a nacistů (26. dubna 1945) si připomenuli v úterý občané pietními akty nejen na Čestném pohřebišti více než 3600 rudoarmějců na Ústředním hřbitově v Brně.

S předsedou Městského výboru KSČM v Brně Martinem Řihou v čele položili kytice květů k památníku československých vlastenců-odbojářů, které fašisté popravili v závěru 2. světové války v koncentračním táboře ve Vratislavi. Též k památníku na jižní Moravě padlých 1600 vojáků 2. královské rumunské armády. U pylonu se sochou rudoarmějce na Čestném pohřebišti Rudé armády promluvil k občanům po položení kytic Martin Říha. Své verše k osvobození připojil Jan Navrátil.

Říha v proslovu připomněl, že Brno osvobodil v dubnu 1945, tedy před 77 lety 2. ukrajinský front pod vedením maršály Rodiona Jakovleviče Malinovského. Letošní vzpomínkové setkání bylo v komornější sestavě vlivem nedobré situace v ČR. Republika začíná "hnědnout" takovým způsobem, že si jej mnoho nedokázali před pár dny představit. Na sociální síti jsou těžce cenzurováni lidé, kteří mají jiný názor, než je ten jediný správný. Tedy oficiální názor vlády premiéra Petra Fialy. Největší hrozba pro tento stát je proto vláda Petra Fialy. Mrzíjej, že po 77 letech poměrně svobodného a mírového života nás táhne tato vláda do otevřené války bez toho, aby tato závažná věc byla projednána podle české legislativy. Svévoleně někomu vyhlašuje válku! Předseda vlády Petr Fiala veřejně prohlásil: "Jsme ve válce!" Není to pravda. Podle českých zákonů to musí projednat a schválit Parlament ČR, což se nestalo.

Předseda Říha si dále posteskl, že na Čestném pohřebišti jsme se nemohli dva roky scházet kvůli tzv. covidové situaci a nouzovým stavům. "Členové dnešní vlády, když byli ještě v opozici, kritizovali jakýkoliv nouzový stav a jeho prodlužování. Dnes naopak, když jsou tzv. u vesla, nouzový stav vyhlásili do konce května, ačkoliv k tomu nemají důvod. To nevěští nic dobrého! Vláda může kšeftovat, vyvážet zbraně, aniž by se někoho ptala. Může nakupovat válečné prostředky, může si dělat co chce. Může cenzurovat (přitom cenzura byla v Československu zrušena v r. 1968), může zavírat lidi s jiným, než oficiálním názorem. To není dobře," prohlásil Říha.

V roce 1989 lidé bojovali za demokracii. "Dnes někteří z těch, kteří na náměstích zvonili klíči, se

tlučou do hlavy, jakouže podivnou demokracii to vybíjovali, takovou nechtěli. Vidí, že situace v republice se pohnula jinam, než si představovali. Bude nám možná hůř, protože výrazně porostou ceny potravin, energií atd. Díky této vládě nás čeká nejistá zimní sezóna, možná nebudeme mít čím topit nebo čím jezdit. To totálně ochromí ekonomiku ČR. Myslím si, že brzy nastane doba, kdy bude potřeba říct této vládě: „Dost!“ a vyhnat ji ze Strakovky i jí podobné z Parlamentu ČR," řekl předseda brněnských komunistů Říha.

Poděkoval občanům, že alespoň touto formou přišli poděkovat osvoboditelům jižní Moravy, kteří zde přišli o život a domů do vlasti se už nevrátili. "Čest jejich památce! Nam všem přeji, abychom se dostali do lepších časů," uzavřel Říha.

Komunisté pak pietně položili kytici i k bustě velitele osvoboditelů Brna - maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského na Malinovského náměstí. Též k Památníku vítězství na Moravském náměstí se zdařilou sochou rudoarmějce v pozici *Zastavte palbu!* od národního umělce Vincence Makovského. (vž)

HOLD Rudé armádě

Jan Navrátil

*Je to tak dávno – uplynulo celých sedmdesát sedm let,
kdy porážkou fašismu začal nový svět.*

*Přišli z východu, aby nás osvobodili.
Než dorazili – hodně své krve prolili.*

*„Za rodinu, za Stalina“, za mír a svobodu,
kterou přinesli v květnu našemu národu.*

*Vítal jsem je s ostatními občany velice,
najednou jich byla na vsi plná silnice.
Na náměstíčku, pod májí, se hned za zvuků kapel
tancovalo,
v přilehlých domech, z rychle donesených jídel,
společně hodovalo.*

*Na kostelní věži československá vlajka zavlála,
republika je zas tady, všem oznamovala.*

*Dlouhá ta první přeradostná chvíle setkání
s rudoarmějci - osvoboditeli, ale nebyla,
celý den pak obcí kolona aut a vozatajská jízda se
trousila.*

*Kolem silnice nás byly stále dlouhé řady,
„zdrástvujte“ volali jsme ze srdce všichni velmi rádi.
Večer, po setmění, pak uléhal každý spokojeně doma,
vždyť konečně nastala tak dlouho očekávaná svoboda.*

ODMÍTL OFICIÁLNÍ VLÁDNÍ PROPAGANDU, ŽE VŠECHNO ZLO POCHÁZÍ Z KREMLU

Vzpomínkový akt konaný k 77. výročí ukončení 2. světové války v Evropě měli v neděli čele nové vedení města Brna, zástupci Jihomoravského kraje, Parlamentu ČR, konzulátů, vysokých škol, představitel státních orgánů a institucí, váleční veteráni, zástupci řady organizací a občané na dvoře studentských Kounicových kolejí v Brně. Za války z nich udělaly jednotky SS věznici a skoro půldruhé tisíce českých vlastenců tam na dvoře popravily zastřelením nebo oběšením. Na jejich zabíjení se chodily dívat za vstupné jako do divadla nacismu fanaticky oddané německé matky i se svými dětmi.

Kladení věnců a kytic za doprovodu Vojenské hudby z Olomouce a úryvky veršů od Jaroslava Seiferta předcházely projev primátorky města Brna Markéty Vaňkové. Uvedla, že 2. světovou válku rozpoutal zločinný režim, jehož představitelé, kteří svoji nelidskost mylně považovali za nadlidskost, měli ambice vytvořit nový světový řád. Málem vyvraždili celý jeden národ - Židy i velkou část jednoho etnika - Romy. Přitom zahynuly miliony lidí na obou stranách. "Přišli jsme se poklonit vojákům-osvoboditelům i obyvatelům města, kteří naši svobodu a důstojný život vykoupili svým utrpením a mnohdy přitom přišli o vlastní životy. Je tragické, že zatímco my tak činíme, na Ukrajině opět umírají lidé v nesmyslné válce," uvedla primátorka Vaňková. Pak ale sklouzla do kolejí tradiční české vládní protiruské propagandy. Původ všeho zla připsala Rusku a prezidentu Putinovi, aniž by chtěla slyšet, natož jako bývalá advokátka posoudit, argumenty druhé strany sporu.

V neděli v poledne se sešli občané na brněnském Moravském náměstí u Památníku vítězství se zdařilou sochou rudoarmějce v pozici Zastavte palbu! od národního umělce Vincence Makovského. Skupinky občanů tam položily své kytice květů. Poté k lidem u pomníku promluvil předseda Městského výboru KSČM v Brně Martin Říha. Řekl, že před 77 roky skončila 2. světová válka v Evropě za přispění Rudé armády a Spojenců. Zdůraznil, že dnes jsme svědky velkého přepisování dějin. **"Dnes dopoledne jsem byl na pietním aktu k ukončení 2. světové války v Kounicových kolejích. Zděšen jsem z něj musel odejít do zadních řad pietních hostů s kyticemi, protože to, co tam zaznělo z úst paní primátorky, jsem opravdu neunesl! Nebyl jsem sám, další lidé odešli se mnou. Sice nás osvobodila Rudá armáda, avšak dle paní primátorky**

prý dnes nemůžeme být na Rusko hrdí, protože se tam rodí režim, který se zrodil v roce 1933 v Německu! To tam zaznělo. Je šílené připustit, že tato slova oficiálně řekla představitelka města Brna," podtrhl Říha. Vedle sochy rudoarmějce dalo město vyvěsit prapor NATO.

Předseda brněnských komunistů Říha poděkoval lidem za účast při malé pietě u Památníku vítězství na Moravském náměstí. Konstatoval, že bezpečnostní situace v Evropě není dobrá. Země NATO přilévají olej do ohně vyzbrojováním Ukrajiny těžkými zbraněmi, aby konflikt trval co nejdéle a nejen zbrojaři měli kšefty. "Historii tohoto konfliktu známe. Připomínáme to, co se mnoho let dělo ruskojazyčným obyvatelům Doněcka a Luhanska. Nebo co se stalo v Aleji andělů, kde azovské ukrajinské oddíly zavraždily 400 dětí. Dalšíh 14 tisíc lidí tam zabily ukrajinské soukromé armády oligarchů. Vše pochopíme, když se podíváme na to, co propagují jejich ozbrojené bojůvky," informoval Říha a pokračoval: "My, komunisté, jsme proti jakémukoliv násilí. Jsme pro mírové řešení konfliktů před kterými neuhýbáme! Věřím, že rusko-ukrajinská válka bude brzy ukončena a nastane snaha obnovit oboustranně prospěšné spolupráce mezi národy. Věřím, že i Ukrajina dostane rozum a začne se starat o své občany jak má, aby nemuseli utíkat ze své vlasti do ciziny! Jsou to většinou ekonomičtí běženci za vidinou lepšího, snažšího života. Kdyby se ukrajínští oligarchové konečně starali o své lidi, myslím si, že Ukrajina by se rozvíjela směrem, který by prospěl všem," vyložil Říha.

Dále upozornil, že lidi v ČR čekají nelehké časy. K tomu na podzim je čekají komunální volby na radnice a zčásti i senátní volby. KSČM v moravské metropoli bude kandidovat pod značkou "Restart pro Brno" ve spolupráci s levicovými subjekty. Odsoudil, že čeká vláda a Parlament ČR se snaží republiku nezodpovědně odstříhnout od zásobování ruskými surovinami, zejména energiemi a kovy, přičemž nedokáže za ně najít plnohodnotnou náhradu. Na odstřížení se od Ruské federace jediné proděláme. Komunisté chtějí českému národu naopak pomoci, uzavřel Říha.

(vž)

Po uzavěrce jsme dostali aktuální „reportáž“ z cesty našich přátel, vezoucích humanitární pomoc na Ukrajinu (viz str. 10). Doufám, že mi odpustíte, že jsem dal přednost této informaci před tradičními fotografiemi z pietních aktů.

Jan Korbel

Právě v této době jsme se rozhodli vyrazit na Ukrajinu, kde probíhá příšerná občanská válka mezi občany bývalé Ruské sovětské socialistické republiky a ukrajinské sovětské socialistické republiky a já bych se s Vámi rád podělil o příběh této cesty.

Vyjeli jsme v době, kdy se ještě bojovalo přímo u Kyjeva, ve kterém jsme v posledních dnech svědky toho, jak bylo, zcela příznačně, shozeno sousoší rusko-ukrajinského přátelství. Jsme vůbec svědky války o památku sovětů. V Praze zmizí po soše Koněva i Koněvova ulice, jinde ul. Maršála Koněva či Ruská ulice. Místo toho máme u ruské ambasády ul. Ukrajinských hrdinů, v Polsku budou shazovat 60 památníků Rudé armády, v ukrajinském Charkově zase shodili bustu maršála Žukova a hned následující den, ve městě, právě nedaleko Charkova, vztyčili znovu ruské vojáky. Ukrajinci shozenou, sochu Lenina. Proč je to tak důležité? Je odkaz Sovětského svazu, třicet let po jeho rozpadu, tak důležitý? Evidentně je. Ale to jsem odbočil...

Před cestou jsem nejdříve kontaktoval lidi z ČR, kteří se dnes na Ukrajině angažují. Ti nám nabídli vyrazit s jedním z konvojů, který z Estonska vozí na ukrajinskou frontu drony, přístroje pro noční vidění, či přímo zbraně. K tomu prý stačí, když nebudeme mluvit o tom, že jsme komunisté. To jsme samozřejmě odmítli.

Naše cesta proběhla naopak proto, abychom, s jasnými názory, viděli situaci přímo na místě. Důvod je nasnadě, v České republice "smíme" vnímat pouze západní propagandu a vše ostatní "musíme" odmítnout. Čest všem odvážným, těm nemnoha, kteří v současných poměrech mluví pravdu a dokonce nechávají lidi, aby si udělali svůj názor.

Zásadní však bylo dovězt humanitární (ne zbrojní) pomoc přímo na místo tam, kde je nejvíce třeba. V Brně ji zařídili mí slovenští, zde studující a pracující, soudruzi a to s podporou předsedy Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska Stanislava Grospiče, rovněž Městské organizace Komunistické strany Čech a Moravy v Brně, Socialistů.sk a spousty dalších, včetně mých přátel a politických soupeřů, se kterými proběhlo cestou setkání v Považské Bystrici.

Po srazu se členem ostravské KSČM v Žilině, jsme společně, s nezbytnou žínivou v ruce, vyrazili pod vrcholy Tater směr Ukrajina. V Košicích už nebyl dále na východ prakticky vůbec pravidelný jízdní řád, ale podařilo se nám najít malý autobus, který jel téměř zcela prázdný na hraniční přechod ve Vyšné Nemecké, kde, jak nám bylo řečeno, je velký uprchlický tábor.

Po příjezdu na místo bylo patrné, že slovo velký je naprosto nedostatečné. Ve Vyšné Nemecké žije normálně asi 250 obyvatel. Ovšem více než měsíc po vypuknutí konfliktu na Ukrajině zde byl, kolem této vesničky, obrovský tábor, složený ze stanů a obyčejných

přepravených kontejnerů, který se táhl až k horizontu, plný tisíců a tisíců těch nejubožejších uprchlíků, skutečně ze zón boje. Těch, kteří nemají auta, ani přátele na západě a ani nejsou obyčejnými ekonomickými emigranty. **Skutečně na ně byl pohled k uzoufání, obzvláště na děti, které se vůbec nemesaly...**

Jim jsme předali humanitární pomoc přes důvěryhodný Červený kříž. Ta se skládala z konzerv, léků pro děti a na bolest a z dámských hygienických potřeb, které nám, skoro bez nadsázky, zachránily život. Čekalo nás totiž, po několikátém přechodu hranic, které zde zcela ztratily smysl, setkání s těmi, dle českých médií "bojovníky za svobodu", kteří "přijeli pomoci Ukrajině". V místní hospodě, kde se, jako na Divokém západě, odkládaly kalašnikovovy vchodu, se totiž nacházel

kontingent litevských fašistů... Když se s námi chtěli napít na smrt "ruských zvířat", tak jsem se do nich v angličtině pustil a to v tom smyslu, že oni si se svými kalašnikovy přijeli jako na safari, "zastřelit si svého rusačka", že v těch ruských tancích

sedí taky mladí kluci a že kvůli imperialistům a jejich fašistické politice se navzájem vraždí, ještě nedávno bratrské národy a že místo mávání flintičkami měli něco udělat pro ty chudáky venku a na závěr jsem vytáhl rudý prapor se srpem a kladivem.

Tak to se na chvíli odmlčela celá hospoda. Situace se vyhrotila a litevští "hrdinové" nám začali vyhrožovat, nakonec dokonce i kalašnikovem. Naštěstí ty hodné sestřičky z Červeného kříže okamžitě skočily pro zástupce ukrajinské Teritoriální obrany s tím, že jsme jim dovezli humanitární pomoc.

Příslušníci Teritoriální obrany sice urovnali konflikt, ale jednoznačně nevěděli, co s námi. Nakonec zavolali nějakou vysokou šarži, nicméně tomuto člověku řekl, na nátlak fašistů, že mám záznamová zařízení, že bych podle nich mohl předat záznamy Rusům. Nakonec bylo rozhodnuto, že musím odevzdat všechna záznamová zařízení, nechali nám telefon druhého účastníka cesty, protože prakticky vůbec nefotil a nenahrával, což u něj v mobilu zkontrolovali a bylo nám sděleno, že dále na Užhorod pokračovat nemůžeme. Rozdělili nás, mého soudruha z Ostravy odvezli na Košice ve

vojenských autech, já byl, poté co důstojník Teritoriální obrany hovořil dost důrazně s řidičem, naložen do přečpaného autobusu z Vyšné, dostal dvě místa, takže jsem jedno samozřejmě přepustil ženě s dítětem.

V Košicích pak na mě čekali slovenští po-

CESTA NA UKRAJINU

DISKUSE O UDÁLOSTECH V ROCE 1968

Rozpoutala se o nich diskuse na stránkách Lidových novin v lednu 2022. Publicista a signatář Charty 77 Václav Vlk st. uvedl údaje, které mají dokázat, že Ruský medvěd neskolil všechny – nadpis článku z 19. ledna 2022. Po srpnu 1968 probíhaly v Čechách urputné čistky. Do října 1970 prošlo prověrkami 1 508 326 členů KSČ, z nichž bylo 67 147 vyloučeno, 259 670 bylo členství zrušeno. Počet členů KSČ se na konci roku 1970 ustálil na 1 217 246, ve srovnání s rokem 1968 klesl počet členů KSČ o 28 procent. Nezanedbatelná část členstva KSČ vystoupila ze strany dobrovolně ještě před zahájením čistek.

Pokud někdo zastával vedoucí post a postavení, byl prověřován, i když nebyl členem KSČ. Kdo nesoouhlasil s „internacionální pomocí“, byl perzekvován až do roku 1989. Z republiky odešlo

licisté i s jedním neuniformovaným, kteří mě legitimovali a sdělili, že mám pokračovat zpět do České republiky a zkontaktovali mě s druhým účastníkem cesty.

Jsem přesvědčen, že je to naprosté bezpráví, celé Košice, kde díky uprchlíkům dramaticky narostl počet obyvatel, jsou prošípané i neuniformovanými policisty a hlavně z nádraží vyrazí směr Ukrajina ohromný počet neonacistů a to i slovenských. Nesnížují rozhodně utrpení těch největších ubožáků z Ukrajiny, ale za marketingový projekt zkorumpovaných, mafianských a probanderovských oligarchů, tedy prezidenta Zelenského, bojují fašisti a dobrodruzi, zejména z otevřeně neonacistických pobaltských států, kde se oslavují divize SS, vraždění židů za Druhé světové války a ruská menšina, většinou s pasy neobčana (tzv. „Alien passport“) je zde tvrdě šikanována, ještě mnohem více, než na Ukrajině za posledních 8 let.

Jsou tam však i podobně smýšlející Američané a další, kterým je utrpení Ukrajinců zcela volné, jedou si zaválčit proti Rusům, které fanaticky nenávidí a to, že se toho účastní i vlastně legálně občané České republiky, je skandální. **To, že místo podpory mírového řešení, podporuje česká vláda nejen maximální zbrojení, ale politicky i právě pobaltské země, cenzorské zásahy proti svobodě slova, banderovský výklad dějin a „česká“ média dokonce oslavují „hrdé bojovníky“, tedy brutální neonacisty z praporu Azov, který shromáždil ke svým pozicím v Mariupoli civilisty a využívá je jako živé štíty, je jednoznačným důkazem profašistické orientace vlády P. Fialy. Jako k takové bychom k ní měli přistupovat a všemožně podpořit všechny opoziční síly proti této hanebné vládě.**

David Pazdera, nestraník, kandidující v zářijových komunálních volbách za KSČM v Brně

100 – 150 tis. lidí, mezi lety 1970 až 1989 dalších 1,5 milionu. Podle údajů zjištěných v době činnosti Charty 77 přišlo podle autora článku o práci nebo o možnost studovat či dále pracovat asi 750 tisíc lidí.

Byl mezi nimi i Ludvík Tošenovský.

Ve Slovníku českých filozofů, který vydala Masarykova univerzita v Brně v roce 1998, uvedl v medailonu, jehož je autorem, že na začátku „normalizace“ byl přinucen pracovat v knihovně filozofické fakulty Masarykovy univerzity, v letech 1979-1980 byl pomocným dělníkem v Dětské fakultní nemocnici, od r. 1980 je v důchodu.

V roce 1991 ho rektor MU rehabilitoval podle zákona č. 87/91 Sb. (citováno – viz s. 587 Slovník českých filozofů). Publikace *Za pravdou ve filozofii v průvanu společenských přeměn* z roku 2009 vyšla původně v roce 2004 pod názvem *Co by mělo být*. Výbor z upravených starších prací věnoval prof. PhDr. Jiřímu Cetlovi, DrSc., který v době normalizace publikoval pod svým jménem větší počet Tošenovského recenzí domácích i zahraničních filozofických děl v řadě B Sborníku prací filozofické fakulty MU i prof. PhDr. Stanislavu Žažovi, DrSc., který v řadě A téhož sborníku činil totéž s recenzemi z filozofie jazyka. Oběma Tošenovský poděkoval za to, že mu pečlivě odevzdávali příslušné honoráře – viz vlevo dole na straně před titulní stránkou. A v závěru publikace děkuje dalším, kteří mu umožnili věnovat se filozofii – vedoucím výkonným redaktorům řady filozofické, lingvistické a v řadě sociálně vědní Sborníku prací filozofické fakulty.

Poděkoval i tehdejšímu vedoucímu fakultní knihovny, který podporoval jeho aktivitu ve filozofii. A ve sborníku *Nejbližší moji – Verše z let 1976-1991* (jde o psané prózou, věnované jeho manželce Drahušce v den 50. výročí sňatku) uvádí, že si dovil kritiku jednoho z čelných a tenkrát na něho dolehl zsynalý odlesk tehdejší zvůle.

V roce 1969 publikoval krátký článkeček „*O formách nedůvěry*“, v němž psal proti všem odporným stránkám „bratrské pomoci“. Měl prý už tenkrát nesporně pravdu, chtěl jen upřímně utišit šířavost bolesti, vichřici následků. Neminul ho nejvyšší stranický trest, jeho důsledky – viz na s. 40 v uvedeném sborníku z roku 1991. **Na rozdíl od mnoha jiných soudruh prof. L. Tošenovský zůstal věrný marxistické filozofii a psal i hovořil na jejím podkladě. O letech, kdy tak nemohl působit, nehovořil nikde, existují pouze písemnosti, ze kterých jsem citoval, širší veřejnosti neznámé.** Karel Janiš

KSČM PROSAZUJE MÍROVÉ ŘEŠENÍ SITUACE NA UKRAJINĚ - Jde o titulky stanoviska Výkonného výboru ÚV KSČM z 25. února 2022. Uvádí se v něm, že „KSČM soustavně protestuje proti neustále se zhoršující mezinárodní situaci související s eskalací konfliktu ve východní Evropě. Ten nyní postoupil do další dramatické fáze. Po uznání nezávislosti Luhanské lidové republiky a Doněcké lidové republiky Ruskou federací zahájily ruské ozbrojené síly vojenské operace na ukrajinském území, s nimiž KSČM nesouhlasí. Jako principiálně protiválečná strana KSČM znovu zdůrazňuje svůj trvalý požadavek na řešení situace na Ukrajině mírovou cestou a požaduje ukončení všech vojenských operací, které jsou v rozporu s mezinárodním právem. KSČM zároveň upozorňuje, že původcem současného stavu není zdaleka jen Rusko, ale také USA, Evropská unie a pakt NATO, stojící za ukrajinským režimem, který již osm let vraždí obyvatele Donbasu, mezi nimi ženy a děti. Aktuální střet přitom není možné oddělit ani od jeho historických kořenů, které sahají k zániku Sovětského svazu před 30 lety, k následné expanzi paktu NATO do střední a východní Evropy a ke krvavému státnímu převratu na Majdanu v roce 2014. Systémovou příčinou je pak prosazování ekonomických a politických zájmů velmocí a jejich soupeření o přerozdělení afér vlivu, které je přímo spojeno s vojenskými intervencemi, hrozbou síly, embargy a vměšováním do vnitřních záležitostí suverénních států. Jsou to totiž imperialistické choutky kapitálu, jež v honbě za ziskem opakovaně překračují tenkou hranici míru. KSČM jako východisko z ukrajinské krize vždy prosazovala mírové minské dohody a požadovala jejich dodržování. I nyní KSČM podporuje všechny kroky vedoucí k mírovému řešení ukrajinského konfliktu a k zajištění míru a bezpečnosti v Evropě v souladu se zásadami mezinárodního práva, Charty OSN a Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. KSČM dlouhodobě usiluje o novou bezpečnostní architekturu Evropy, zahrnující všechny evropské státy, s cílem zamezit dalším válečným tragédiím na kontinentu. Zabezpečení míru je pro KSČM prioritou.“ (Stanovisko VV ÚV KSČM z 25. února 2022 – den po zahájení vojenských operací Ruské federace – zařadilo ukrajinskou krizi do všech souvislostí mezinárodní situace a situace v Evropě a nelze ji správně pochopit bez jejich uvedení a zdůraznění.)

NEMOŽNÉ JE U NÁS MOŽNÉ - Ministři vnitra Babišovy i Fialovy vlády poslali policisty – do

konce i z Útvary pro zjištění organizovaného zločinu – zjistit, jak na Hradě zacházejí se spisy o Vrbětích, zda kancléř a další pracovníci nezanedbali péči o zdraví prezidenta republiky. Nemají prý prověrku ke čtení tajných dokumentů (*skupina kolem Moravce a dalších novinářů a komentátorů ji má?*). Nakonec bylo zjištěno, že všechno je v pořádku. Hlavně, že o zdraví prezidenta republiky pečuje soukromá firma, která si za listopad a prosinec 2021 naučtovala několik desítek tisíc korun českých.

Černé uhlí je k nám dováženo až z Austrálie. Už strážci životního prostředí uvedli, jak loďstvo s uhlím pomáhá čistotě ovzduší po cestě.

7. března 2022 na Pražském hradě v den 172. výročí narození T. G. Masaryka. Prezident republiky udělil patřičná ocenění 60 lidem za poslední dva roky,

kdy epidemie zabránila udělit je k 28. říjnu 2020 a 2021. Prezident republiky se rozhodl ocenit Řádem bílého lva ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského za odvahu, s jakou čelí ruské agresi. Ceremoniál udělení cen pojal jako Den solidarity s Ukrajinou.

V čele obou komor Parlamentu ČR i mezi některými rektory máme „vlastence“, kterým 28. říjen 1918 jako Den vzniku samostatného Československa asi nic neříká a přednostně dávají najevo svůj vztah k dnešnímu prezidentovi republiky – někteří, ale především Pekarová a Vystrčil, kteří usilovali o dočasné zbavení M. Zemana jeho úřadování. Aby se neřeklo, položili věnce na hrob T. G. M., Pekarová k soše T. G. Masaryka. Přítomní byli exprezident V. Klaus, A. Babiš, řada zákonodárců. Nepřišla Dagmar Havlová. Když Řád bílého lva občanské skupiny I. třídy byl udělen Jiřině Bohdalové a Karlu Gottovi, neměli jej obdržet generálporučík Jiří Baloun, velvyslanec v Afghánistánu a kapitál Zdeněk Poul, velitel voj. policie tamtéž? Oba pomohli evakuovat naše občany – obdrželi medaile za hrdinství – tam šlo i o jejich životy v kalupu po vítězství Talibanu.

MEZI ROZDĚLENÝM SVĚTEM A ZÁZRAKEM - Jde o úvahu v Lidových novinách 8. března 2022 s podtitulem Možné scénáře dalšího vývoje války na Ukrajině a co z nich vyplývá pro okolní svět. Autor úvahy Jan Štern, dramaturg a publicista, předkládá tři varianty. Podle ČEČENSKÉ VARIANTY Rusko za použití všech prostředků zcela dobude Ukrajinu, ustaví loutkovou vládu a zahrne svůj přímý vliv. Rusko bude kopírovat vyhlazovací postup v Čečensku. KOREJSKÝ SCÉNÁŘ. Rusové s nasa-

(Dokončení na straně 13)

LÍZA ĎULÍNKOVÁ SE VRACÍ NA JEVIŠTĚ MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO – A OPĚT TO BUDE BETÁLNÝ!

„Lady ze Zelníku bude hit“, „Mošův tah s My Fair Lady se zdařil na výbornou“ nebo „Stanislav Moša se už zařadil mezi naše přední muzikálové režiséry a v Lady to opět stvrzuje přesnou mírou nadhledu i dokonalým vedením herců k bezešvému propojení mluvených, zpívaných a tanečních sekvencí“... To jsou jen drobné ukázky toho, jaké ohlasy vzbudila dnes již nezapomenutelná inscenace My Fair Lady (ze Zelníku) ihned po svém prvním uvedení. Na konci dlouhé cesty, která začala 10., 11. a 12. září 1999, kdy se v hlavních rolích poprvé objevily Alena Antalová, Petra Jungmanová a Markéta Sedláčková, byla i cena Thálie pro poslední jmenovanou herečku. My Fair Lady (ze Zelníku) se odehrála celkem 340krát a navštívilo ji 130 251 diváků. Od července r. 2013 se hrála také na pódiu na Biskupském dvoře pod věžemi katedrály Petrova a v hlavních rolích se představili i Radka Coufalová a Petr Štěpán, kteří do inscenace nastoupili 25. března r. 2012, kdy se konala její obnovená premiéra.

Jen ve stručnosti si nyní připomeňme, jak se příběh mladé květinářky Lízy proměnil v muzikálový hit. Kdysi dávno před naším letopočtem kyperský sochař Pygmalion vylézal ze slonovinové kosti tak krásnou dívku, že se umělec do sochy zamiloval a uprosil bohyni Afroditu, aby jí vdechla život. Tak vznikla Galatea, s níž Pygmalion strávil zbytek života. Antický mýtus převyprávěl Ovidius ve svých Proměnách a inspiroval celou řadu dalších děl.

Nejnámější variací příběhu je jistě komedie George Bernarda Shawa s ironickým podtitulem

Střípky - dokončení

zením všech sil dobudou velká města Ukrajiny, ale zjistí, že odpor ukrajinských bojovníků nejsou s to zlomit. Zasednou k jednacímu stolu a dojde k rozdělení Ukrajiny na dva státy – na západní Ukrajinu a východní Ukrajinu. Podobně, jak se stalo během války v Koreji. Rusko se bude snažit dojednat se Západem pro obě strany přijatelný kompromis. Západ bude garantovat, že západní Ukrajina nevstoupí do NATO. Západ zruší odstřížení Ruska od okolního světa a Rusko začne dodávat Západu plyn a ropu. Rusko časem spolkne východní Ukrajinu do náruče matičky Rusi stejně jako Krym. VARIANTA VÍTĚZNÁ. Rusové nedosáhnou svých vojenských cílů a budou se muset stáhnout. To je asi nejméně pravděpodobná varianta. Ale dojde dříve či později k pádu Putina režimu a k návratu Ruska mezi civilizované země. Tato varianta je podle autora úvahy jediná přijatelná pro civilizovaný svět. Někdy se stane zázrak a to, co vypadá skoro jako nemožné, se stane. (Kolik miliard dolarů bude stát realizace této varianty?)

kj

„romantická hra o pěti dějstvích“. Muzikál dvojice Frederick Loewe a Alan Jay Lerner měl premiéru 15. března r. 1956 v Mark Hellinger Theatre v New Yorku. Filmová verze režiséra George Cukora na sebe nenechala dlouho čekat a v r. 1964 měl premiéru slavný snímek s Rexem Harrisonem a Audrey Hepburn. Ve stejný den jako premiéra filmu, 12. prosince 1964 byla i československá premiéra v Hudebním divadle Karlín v režii Leo Spáčila a Rudolfa Vedrala. A konečně, v roce 1999 se Stanislav Moša se svým inscenačním týmem rozhodl upravit muzikál přímo pro brněnské prostředí a namísto londýnského nářečí cockney použít brněnský hantec.

Letos se k oblíbenému titulu MD Brno vrací znovu. Premiéra se uskuteční v sobotu 14. května 2022 v 19 hodin na Hudební scéně MdB. St. Moša rozvedl, že muzikál po 23 letech doznal mnoho úprav i změn. *„Scéna je pompézní, kostýmy nádherné, inscenaci chceme poděkovat našim divákům, kteří nás podrželi v době kovidu a navazujících utlumujících opatření. Mnohé kulturní scény nyní nemají dostatek diváků a ruší představení. Městské divadlo Brno má naopak plno a má zakoupené vstupenky na skoro všech 10 představení do červnového konce divadelní sezóny,“* konstatoval Moša.

G. B. Shawe říkával, že dobrý muzikál má smrdět mateřštinou. Proto třeba v Německu se hraje My Fair Lady s berlínským nářečím, ve Švýcarsku s nářečím jednoho kantonu, v Anglii v londýnském nářečí cockney a v Brně pod siluetami Petrova, divadla Reduta či kašny Parnas na Zelném trhu v nářečí zvaném brněnský hantec. Mluví jím holka z ulice, květinářka, ošklivé káčátko Liza Ďulínková, kterou si vezme do převýchovy na dámu zatvrzelý sebestředný profesor...

Václav Žalud (+foto)

LICHTENŠTEJNOVÉ II

Jiří Miča

Knížecí rod Lichtenštejnů odvozuje (snad) své jméno z německého ‚lichten‘ znamenající svítící a ‚Stein‘ – kámen. I když první zmínka o nositeli tohoto jména, jímž byl Hugo z Lichtenštejna, pochází z doby kolem roku 1136, nepřetržitá linie rodu započala až Jindřichem I. (1219 – 65), rakouským šlechticem, zemským hejtmánem Štýrska. Jeho sídly byly Mikulov, hrad Liechtenstein na jižním předměstí Vídně a panství Petronell v Dolním Rakousku. Základem rozsáhlého majetku rodu na území Moravského markrabství a později i v dalších zemích Koruny české bylo panství v Lednici o rozloze 2846 hektarů, léno od krále Přemysla Otakara II. Ve 13. století se rodina rozdělila na tři větve: lichtenštejnskou, zvanou také štýrskou, rohravskou a petronellskou. Obě poslední linie však v příštích generacích vymřely. Další dělení rodu se udalo na počátku 16. století. Smlouvou byly vytvořeny linie steyreggská v Horních Rakousích a mikulovská. Dosud žijící Lichtenštejnové jsou větví mikulovské linie.

Význam rodu započal stoupat v 17. století za Karla z Lichtenštejna. Původně protestant, konvertoval roku 1599 ke katolicismu. Jako schopný politik byl dvorem pověřován četnými funkcemi v moravské zemské správě. V době českého stavovského povstání (1618 – 1620) stál na straně Habsburků. Tedy zrada a spojenectví s Habsburky podruhé. Habsburská monarchie pohltila na téměř 400 let české země a po Bílé hoře je přivedla k nemalému úpadku. Karel z Lichtenštejna se stal z pověření císaře zemským mistodržícím v Čechách. Aktivně organizoval odplatu na českých stavech. Stál v čele mimořádného soudu, který měl potrestat stavovské povstalce. Jan Amos Komenský a desítky tisíc protestantských Čechů musely z vlasti odejít. Vrcholem byla poprava elit české společnosti včetně rektora Karlovy univerzity Jána Jessenia. Díky tomu pak Lichtenštejnové získali téměř polovinu rodinného majetku. Ve druhé polovině 17. století jim patřila jedna pětina poddaných Moravského markrabství. Na lichtenštejnských panstvích v Čechách, na Moravě a ve Slezsku hospodařilo celkem 1500 poddanských rodin. Rod patřil v monarchii k nejbohatším a zároveň pro své stavitelské aktivity k velmi potřebným pánům. Zato poddanský lid trpěl značnými daňovými požadavky svých majitelů.

Kraj však pro svou exponovanou polohu na moravsko-rakouské hranici také strádal z hlediska národnostního. V polovině 19. století tu žilo převážně české obyvatelstvo. Majitelé panství sem usazovali úředníky svých statků. Kraj se poněmčoval. Po vzni-

ku Československa v roce 1918 se místní německé obyvatelstvo nechtělo smířit s připojením k nově vzniklé republice a přihlásilo se k „*německému Rakousku*“. Lednice byla obsazena československými jednotkami až v prosinci 1918. Valtice převzala nově vzniklá republika až 31. července 1920.

Lichtenštejnové v současnosti.

Současná rodina čítá více jak sto příslušníků, z nichž jen část žije v Lichtenštejnském knížectví. Současným knížetem a hlavou rodu je Hans Adam II., nejbohatší evropský panovník s odhadovaným majetkem 4,5 miliardy dolarů. Rodinná hrobka se nachází ve Vranově u Brna při poutním kostele Narození Panny Marie. Je jediným evropským pohřebištem panovníků jednoho státu, které se nachází na cizím území. Hrobku založil roku 1617 majitel panství Pozoříce Maxmilián z Lichtenštejna (1578 – 1643) spolu s manželkou Kateřinou Černohorskou z Boskovic. Je v ní pohřbeno všech čtrnáct vládnoucích knížat, počínaje Karlem I. (1569 – 1627) po Františka I. (1853 – 1938) a dalších 48 příslušníků nejbližší rodiny. Poslední 62. pohřeb se zde konal v roce 1992, kdy zde byla na vlastní přání pohřbena princezna Marie Benedikta z Lichtenštejna. Přestože hrobka není majetkem Lichtenštejnů, rozhodl se vládnoucí kníže Hans Adam II. ji opravit na náklady své rodiny. Rekonstrukce proběhla v letech 2012 – 2015.

Majetkové spory s Českou republikou

Majetek rodu Lichtenštejnů byl zčásti zabrán v rámci pozemkové reformy v období první Československé republiky. Za pozemky však dostali náhradu, vyčíslenou na čtvrtinu tržní hodnoty. Aktuální soudní pře se týká jen majetku konfiskovaného na základě tzv. velkého dekretu, tedy Ústavního dekretu č. 12 prezidenta republiky Beneše z června 1945 o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, a to bez ohledu na jakoukoliv národnost a státní příslušnost. Vztahuje se tedy i na občany neutrálních států, pokud nepřátelství projevovali za krize v roce 1938 a za války.

Odhlédneme-li od skutečnosti, že vládnoucí lichtenštejnský kníže v letech 1938 – 1989 František Josef II. (otec současné hlavy rodu Hanse Adama II.) se podle tehdejšího správního orgánu přihlásil ve třicátých letech 20. století k německé národnosti, stojí zde další fakta. Po uznání diktátu mnichovské dohody československou vládou v říjnu 1938 se jihomoravská panství Lednice, Valtice, Břeclav a některá další stala součástí Třetí říše. Proto s ní musel František Josef II. začátkem roku 1939 jednat ve věci ne-

LISTUJEME V ČASOPISU VNK LÍPA Č. 4/2021

Petr Žantovský – Laudatio na Pepu Nose

*Kdo jde pořád doprava, vocne se nalevo,
kdo jde pořád doleva, přijde napravo.
Kdo jde pořád dopředu, vocne se vzadu,
kdo jde pořád dozadu, bude vepředu.
Kdo jde pořád na východ, vocne se na západě,
kdo jde pořád na západ, přijde na východ.
Kdo jde pořád na sever, vocne se na jihu,
kdo jde pořád na jih, přijde na sever.
Kdo se pořád přibližuje, nakonec se vzdálí,
kdo se pořád vzdaluje, nakonec se přiblíží.
Kdo jde pořád dolů, vocne se nahore,
kdo jde pořád nahoru, nikam nedorazí.*

Autorem těchto prorockých veršů z textu písně Země je kulatá, je Josef Nos, jehož známe jako Pepu Nose z první půlky 70. let. Byl charakteristický svou brilantní hrou na kytaru i svými písněmi a projevem. Prošel peripetiemi. Nejprve jej perzekvoval někdejší režim, poté se k němu obrátil zády i ten nový, havlovský. Pepa Nos se vždycky vymykal, byl nepohodlný, protože říkal to svoje naplno a zpříma ... s vědomím, že s nimi v dnešní době narazí. V červnu 2018 obdržel Pepa Nos od ministryně obrany Karly Šlechtové vyznamenání za třetí odboj.

závislosti svého státu a rozsáhlých majetků, které měl jeho rod v zemích pod německou správou. Od podzimu 1938 poskytoval podporu různým německým státním a stranickým organizacím, které v Sudetech budovaly svou organizační strukturu. Například krnovskému oddílu Sturmabteilung (SA, náležející k NSDAP) přispěl 1000 markami na uniformy, 15 tisíc marek věnoval v listopadu téhož roku na výstavbu jednotek SS v Moravském Šternberku, Krnově a Opavě, uvádí historik profesor Václav Horáček z Filozofické fakulty UK v Praze v knize Lichtenštejnové v Československu (2014). Sudetoněmecké straně nabídl, že na panstvích ležících na německém jazykovém území budou propuštěni čeští úředníci a zaměstnanci, nebudou podporovány organizace pracující pro české zájmy, zboží bude objednáváno jen u německých a říjských firem a také budou přerušeny styky s firmami a osobami, jež nejsou německé nebo říjské. Správa panství byla převedena z Olomouce do Vídně.

Co říci na závěr?

Profesor Václav Pavlíček z Právnické fakulty Univerzity Karlovy, k novému pokusu Lichtenštejnů řekl: „Je nesmysl, aby se za konfiskaci dávala náhrada, jelikož konfiskace je trestněprávní opatření.“

Dnes se pomyslný kruh uzavírá oceněním Unie českých spisovatelů. - Pepa Nos vydal prohlášení psané velkými písmeny:

„Česká kultura je kulturou světového významu, dostat takto významnou cenu znamená stát se součástí světové kultury. Jsem v karanténě, dcera převeze cenu, zazpívá a zahraje. Přinese mou knihu „Josefovy vánoce“ a dvojčedě „Každý chvilku tahá pilku“. Pepa Nos. 4. 11. 2021.

Jaroslav Čejka

Postnečas

Za českého premiéra
byla v Čechách zlatá éra.
Za Slováka ve Strakovce
Covid hubil české ovce.
Za moravským profesorem
půjdem k zářným zitrkům sborem.

Globalizační povzdech

(variae na Havlíčka)

Zle, matičko, zle,
Švarcenberci zde!
Oni tady a já tam?
Bože, zdrhnout není kam!

Povzdech pankrácké věznice

Já mám slabost
pro pracháče,
co nebyli za totáče.
Kožený, Krejčíř, Bakala,
tém bych košem nedala.

Politicky korektní výměna

Vzali nám Koněva maršála
A dali Marii Theres.
Změna nás prý nic nestála.
Oba jsou totiž nerez.

Jan Chodský, Básně

VELEBENÁ

Přes třicet let žijem
v sametovém houští
které nás víry,
dluhy rádo pouští.

V exekucích mnozí hynou
pod mosty pak spí,
přesto drsný samet
jen stále velebí.

Karel Janiš

Květnoví jubilanti

Svá životní jubilea slaví následující členky a členové naší MěO:

Jaroslav Korpas, Květoslava Machová, Jiří Čížek, Marie Kleskeňová, Jan Korbel, Zdenka Kyjovská, Jana Hošková, Jiří Mikša, Hana Nýčová, Livia Nedomová, Věra Krhůtová, Božena Bodláková, Josef Kunce, Alois Zlatníček.

Děkujeme vám za práci pro sociálně spravedlivější společnost a do mnoha dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho spokojenosti a pohody.

ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

Uprostřed práce pro rodinu i pro stranu nás náhle, ve věku 74 let, opustil soudruh

Miroslav Ponížil

dlouholetý člen KSČ a KSČM, funkcionář na všech úrovních - od předsedy ZO, MíV až po člena MěV KSČM.

Bude nám chybět. Nezapomeneme!

Poděkování mým redakčním souputníkům, zvláště Karlovi Janišovi, za jeho dlouhou oslavnou ódu k mému jubileu, se kterou měl jistě hodně práce. Nelze ji zveřejnit, neboť tím bych se povyšoval nad ostatní, kteří si oslavu zaslouží jistě víc.

Proto jsem využil své (přisvojené) právo veta a místo věnoval vzpomínce na přítele. Jan Korbel

Žijí v našich vzpomínkách

Od května 2007 soudruzi **MUDr. Petr Nevyjel**, osobní lékař našich dělnických prezidentů; **Vladimír Kadlec**, člen komise vnitřního života MěV KSČM, jeden z pořadatelů celoměstských akcí MěV KSČM, předseda ZO KSČM v Brně-Židenicích; **Ing. Zdeněk Kopřiva**, bývalý pracovník MěV i KV KSČ, dlouholetý člen a funkcionář strany; **Vladimír Lahoda** ze ZO KSČM 2202, který hovořil o svých životních zkušenostech na členských schůzích a jako hudebník s dvěma dalšími kamarády chodíval popřát radostné vánoční svátky a mnoho zdraví v dalším roce, při hudbě jsme si společně popřáli a zazpívali české lidové písně. Byl příkladem přesvědčeného komunisty a skromného člověka.

Karel Janiš

Připomínáme si

- **17. května 1917** vyšel Manifest českých spisovatelů s výzvou našim poslancům říct na zasedání říšské rady, že český národ trvá na obnovení ústavních svobod. Text připravený šéfm činohry Národního divadla Jaroslavem Kvapilem ve spolupráci s Aloisem Jiráskem podepsalo 222 spisovatelů.
- **18. května** – Mezinárodní den muzeí
- **27. května 1942** provedli Josef Gabčík a Jan Kubiš atentát na Reinharda Heydricha. Během výjimečného stavu a na podzim bylo popraveno 1412 lidí.

Městský výbor KSČM v Brně
srdečně zve všechny na

DĚTSKÝ DEN
5. června 2022
10.00 – 15.30 hodin

Park ve vnitrobloku ulic Křídlovická, Zahradnická a Poříčí (hlavní vchod z ul. Zahradnická)

Od 10.00 hodin vystoupí
Karel Gott Revival Morava

Občerstvení * Soutěže pro děti * Skákací hrad

ECHO - BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno • telefon: 734 430 203 • 734 430 204 • <http://www.kscm-brno.cz>; e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; korbel.jan@post.cz • Redakce: PhDr. Karel Janiš - vedoucí, Tibor Dávid, Zdena Korčáková, Jan Korbel • Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191 • Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka 19.4., **příštího č. 17. 5., číslo 6/2022 vyjde 9. června.**